

Parasha 42 Torah

Fjerde Mosebok/Numbers/Bemidbar

[Kapittel 30](#)

[Kapittel 31](#)

[Kapittel 32](#)

[Kapittel 33](#)

[Kapittel 34](#)

[Kapittel 35](#)

[Kapittel 36](#)

Kapittel 30

¹ ² Så talte Måshe til overhodene for Israels barns stammer og sa: «Dette er hva YHVH har befalt: ³ Hvis en mann avlegger et løfte til YHVH eller sverger en ed eller binder seg til en forpliktelse, da skal han ikke bryte sitt ord. Han skal gjøre etter alt det som er gått ut av hans munn.

⁴ Eller om en kvinne avlegger et løfte til YHVH, og binder seg til en forpliktelse mens hun ennå er som ungdom i sin fars hus, ⁵ og hennes far hører løftet og forpliktelsen hun har bundet seg til, og hennes far tier, da skal alle løftene hennes stå fast, og hver forpliktelse hun har bundet seg til, skal også stå fast. ⁶ Men hvis hennes far nekter henne det den dagen han hører det, da skal ingen av løftene hennes eller forpliktelsene hun har bundet seg til, stå fast. YHVH skal tilgi henne, fordi hennes far har nektet henne det.

⁷ Hvis hun tar en ektemann mens hun er bundet av sine løfter, eller hun har bundet seg ved et tankeløst ord som kom over hennes lepper, ⁸ og hennes ektemann hører det, og han ikke sier noe til henne den dagen han hører det, da skal løftene hennes stå fast. Forpliktelsene hennes som hun har bundet seg til, skal også stå fast. ⁹ Men hvis hennes ektemann nekter henne det på den dagen han hører det, ugyldiggjør han det løftet hun avla, også det tankeløse ordet hun bandt seg ved da det kom over hennes lepper. YHVH skal tilgi henne.

¹⁰ Ethvert løfte som en enke eller en skilt kvinne har bundet seg til, skal også stå fast.

¹¹ Hvis hun har avlagt et løfte i sin manns hus, eller har bundet seg til en forpliktelse med en ed, ¹² og hennes mann hørte det, og han ikke sa noe til henne og ikke nektet henne det, da skal alle løftene hennes og hver forpliktelse hun har bundet seg til, stå fast. ¹³ Men hvis hennes mann virkelig gjorde dem ugyldige den dagen han hørte dem, da skal ikke noe av alt det som gikk over hennes lepper om løftene hennes eller om forpliktelsen som binder henne, stå fast. Hennes mann har gjort dem ugyldige, og YHVH skal tilgi henne. ¹⁴ Hvert løfte og hver bindende ed om å legge bånd på seg, kan hennes mann enten stadfeste eller gjøre ugyldig. ¹⁵ Hvis hennes mann virkelig ikke sier noe til henne i dagene som følger, da

stadfester han alle løftene hennes eller alle avtalene som binder henne. Han stadfester dem, for han har ikke sagt noe til henne på den dagen han hørte dem. ¹⁶ Men hvis han gjør dem ugyldige etter at han har hørt dem, da skal han bære hennes skyld.»

¹⁷ Dette er de lovene som YHVH befalte Måshe, og som gjelder mellom en mann og hans kone, og mellom en far og hans datter som i sin ungdom ennå er i sin fars hus.

[Til toppen](#)

Kapittel 31

¹ YHVH talte til Måshe og sa: ² «Ta hevn over midjanittene for Israels barn! Etter det skal du forenes med ditt folk.»

³ Så talte Måshe til folket og sa: «Noen av dere skal væpne seg til krig. Så skal de gå ut imot midjanittene for å ta YHVHs hevn over Midjan. ⁴ Tusen fra hver stamme av alle Israels stammer skal dere sende ut i krigen.» ⁵ Fra hver av Israels avdelinger ble det så tatt ut ett tusen fra hver stamme, tolv tusen væpnet til krig. ⁶ Disse sendte Måshe ut i krigen, ett tusen fra hver stamme. Han sendte dem ut i krigen sammen med Pinchas, presten El'azars sønn. Han hadde de hellige redskapene og signaltrompetene med seg i hånden.

⁷ De kjempet mot midjanittene, slik YHVH hadde befalt Måshe, og de drepte alle av hankjønn. ⁸ Sammen med de andre som ble drept, drepte de også kongene i Midjan: Evi, Rekem, Tsor, Chor og Reva, de fem kongene i Midjan. Bil'am, B'års sønn, drepte de også med sverdet. ⁹ Israels barn tok kvinnene i Midjan til fange, sammen med alle småbarna deres, og de tok hele buskapen, alt småfeet deres og alt de eide, som bytte. ¹⁰ Alle byene der de bodde, og alle teltleirene deres brente de opp med ild. ¹¹ De tok med seg alt byttet og alt hærfanget, både mennesker og dyr. ¹² Så kom de med fangene, hærfanget og byttet til Måshe, til presten El'azar og menigheten av Israels barn, til leiren på måavslettene ved Jarden, rett overfor Jerichå.

¹³ Måshe, presten El'azar og alle høvdingene for menigheten gikk ut for å møte dem utenfor leiren. ¹⁴ Men Måshe ble vred på befalingsmennene for hæren, på førerne for tusen og førerne for hundre, som hadde kommet fra slaget i striden. ¹⁵ Måshe sa til dem: «Har dere latt alle kvinnene være i live? ¹⁶ Se, etter råd fra Bil'am var det jo disse kvinnene som fikk Israels barn til å gå bort fra YHVH ved det som skjedde på grunn av P'år, og det kom pest over YHVHs menighet. ¹⁷ Derfor skal dere nå drepe alt av hankjønn blant de små, og dere skal drepe hver kvinne som har hatt samliv med noen mann og ligget med ham. ¹⁸ Men alle de unge pikene som ikke har hatt samliv med noen mann og ligget med ham, skal dere la leve hos dere. ¹⁹ Selv skal dere være utenfor leiren i syv dager. Hver den som har drept noen, og hver den som har rørt ved noen som er drept, skal rense seg på den tredje dagen og på den syvende dagen. Det gjelder både dere selv og fangene deres. ²⁰ Dere skal rense hvert klesplagg, alt av lær, alt som er vevd av geitehår, og alt som er lagd av tre.»

²¹ Da sa presten El'azar til hærmennene som hadde gått ut i slaget: «Dette er en forskrift i loven som YHVH har befalt Måshe: ²² Bare gullet, sølvet, bronsen, jernet, tinnnet og blyet,

²³ alt som kan tåle ild, skal dere la gå gjennom ilden, og det skal bli rent. Det skal også renses med renselsesvannet. Men alt som ikke tåler ild, skal dere la gå gjennom vann. ²⁴ På den syvende dagen skal dere vaske klærne deres og bli rene, og etter det kan dere komme inn i leiren.»

²⁵ YHVH talte til Måshe og sa: ²⁶ «Du og presten El'azar, sammen med overhodene for fedrene i menigheten, skal ta opptelling av byttet som ble tatt, både av mennesker og dyr.

²⁷ Du skal dele byttet i to deler, mellom de stridende som dro ut i slaget, og hele menigheten. ²⁸ Fra stridsmennene som dro ut i slaget, skal du sette til side en skatt til YHVH: ett liv av hver fem hundre mennesker, storfe, esler og småfe. ²⁹ Ta dette fra stridsmennenes halvpart og gi det til presten El'azar som en gave til YHVH. ³⁰ Fra halvparten til Israels barn skal du ta ett liv av hver femti, både fra mennesker, storfe, esler og småfe, altså fra hele buskapen. Du skal gi det alt til levittene som har ansvar for YHVHs tabernakel.» ³¹ Så gjorde Måshe og presten El'azar som YHVH hadde befalt Måshe.

³² Alt byttet som var igjen av hærfanget, som hærstyrken hadde tatt, var seks hundre og syttifem tusen sauer, ³³ syttito tusen storfe, ³⁴ sekstien tusen esler ³⁵ og trettito tusen mennesker i alt, kvinner som ikke hadde kjent noen mann og ligget med ham.

³⁶ Den halvparten, den delen som tilfalt dem som hadde gått ut i krigen, var tre hundre og trettisyv tusen fem hundre sauer. ³⁷ Skatten YHVH skulle ha av sauene, var seks hundre og syttifem. ³⁸ Storfeet var trettiseks tusen i antall, og av dem var skatten til YHVH syttito.

³⁹ Eslene var tretti tusen fem hundre i antall, og av dem var skatten til YHVH sekstien.

⁴⁰ Menneskene var seksten tusen i antall, og av dem var skatten til YHVH trettito mennesker. ⁴¹ Skatten som var gaven til YHVH, ga Måshe til presten El'azar, slik YHVH hadde befalt Måshe.

⁴² Den halvparten som tilfalt Israels barn, den som Måshe hadde skilt ut fra mennene som hadde gått i krigen, ⁴³ den halvparten som tilfalt menigheten, var tre hundre og trettisyv tusen fem hundre sauer, ⁴⁴ trettiseks tusen storfe, ⁴⁵ tretti tusen fem hundre esler ⁴⁶ og seksten tusen mennesker. ⁴⁷ Fra denne halvparten som tilfalt Israels barn, tok Måshe ett liv for hver femti, både fra mennesker og dyr, og ga dem til levittene som hadde ansvar for YHVHs tabernakel, slik YHVH hadde befalt Måshe.

⁴⁸ Da kom befalingsmennene over tusen i hæren, førerne over tusen og førerne over hundre, fram til Måshe. ⁴⁹ De sa til Måshe: «Dine tjenere har tatt opptelling over de stridsmennene som er under vår kommando, og det mangler ikke en eneste mann av oss.

⁵⁰ Derfor har vi kommet fram med en offergave til YHVH, det hver mann fant av gullsmykker: armringer, armbånd, signetringer, øreringer og halskjeder. Dette skal være til soning for våre sjeler for YHVHs ansikt.»

⁵¹ Så tok Måshe og presten El'azar imot gullet fra dem, alle de kunstferdig utførte smykkene. ⁵² Hele gaven av gull som de satte til side for YHVH, fra førerne for tusen og førerne for hundre, var seksten tusen syv hundre og femti sekel. ⁵³ Men hærmennene hadde tatt bytte, hver mann til seg selv.

⁵⁴ Måshe og presten El'azar tok imot gullet fra førerne for tusen og for hundre, og de førte det inn i Åpenbaringsteltet, som en påminnelse om Israels barn framfor YHVHs ansikt.

[Til toppen](#)

Kapittel 32

³ Re'ovens barn og Gads barn hadde en meget stor buskap. Da de så at Ja'zerlandet og Gil'adlandet var et velegnet sted å ha buskap, ² kom Gads barn og Re'ovens barn og talte med Måshe, presten El'azar og alle høvdingene for menigheten. De sa: ³ «Ataråt, Divån, Ja'zer, Nimra, Cheshbån, El'ale, Sevam, N'vå og V'ån, ⁴ landet som YHVH har slått foran ansiktet til Israels menighet, det er et land som er velegnet for buskap, og dine tjenere har buskap.» ⁵ Derfor sa de: «Hvis vi har funnet nåde i dine øyne, så la dette landet bli gitt dine tjenere til eiendom. Før oss ikke over Jarden!»

⁶ Måshe sa til Gads barn og til R'ovens barn: «Skal deres brødre gå ut i striden mens dere blir igjen her? ⁷ Hvorfor vil dere ta motet fra Israels barns hjerter, så de ikke drar over og inn i det landet som YHVH har gitt dem? ⁸ Det var dette deres fedre gjorde da jeg sendte dem ut fra Kadesj-Barnea for å se på landet. ⁹ For da de dro opp til Eshkåldalen og så på landet, tok de motet fra Israels barns hjerter, så de ikke dro inn i landet som YHVH hadde gitt dem. ¹⁰ Den dagen ble YHVHs vrede opptent, og Han sverget og sa: ¹¹ Sannelig, ingen av de menn som kom opp fra Mitsrajim, fra tjue år og over, skal få se det landet Jeg tilsverget Avraham, Jitzchak og Ja'akåv, fordi de ikke har fulgt Meg helt og fullt, ¹² bortsett fra Kalev, kenisitten Jefunnes sønn, og J'håshoa, Nons sønn. For de har fulgt YHVH helt og fullt. ¹³ Slik ble YHVHs vrede opptent mot Israel, og Han lot dem flakke omkring i ørkenen i førti år, helt til hele den slekten som hadde gjort ondt i YHVHs øyne, var borte. ¹⁴ Og se! Dere har stilt dere i deres fedres sted, avkom av syndige menn, så dere får YHVHs brennende vrede mot Israel til å bli enda større. ¹⁵ For hvis dere vender dere bort fra å følge Ham, skal Han enda en gang la dem bli værende i ørkenen, og da fører dere ødeleggelse over hele dette folket.»

¹⁶ Da gikk de bort til ham og sa: «Vi vil gjerne bygge kveer til buskapen vår her, og byer til våre barn. ¹⁷ Men selv vil vi være bevæpnet og skynde oss å dra over foran Israels barn, helt til vi har ført dem til deres sted. Men våre barn skal bo i de befestede byene, borte fra dem som bor i landet. ¹⁸ Vi vil ikke vende tilbake til våre hjem før hver eneste en av Israels barn har fått sin arv. ¹⁹ For vi vil ikke ha noen arv sammen med dem på den andre siden av Jarden og videre bortover, for vår arv har tilfalt oss her på østsiden av Jarden.»

⁴ ²⁰ Da sa Måshe til dem: «Hvis dere gjør dette, hvis dere væpner dere til strid framfor YHVHs ansikt, ²¹ og alle deres væpnede menn går over Jarden framfor YHVHs ansikt, helt til Han har drevet sine fiender bort fra sitt ansikt,

²² og landet undertvinges framfor YHVHs ansikt, da kan dere vende tilbake etterpå og være uten skyld både for YHVH og for Israel. Og dette landet skal være deres eiendom framfor YHVHs ansikt. ²³ Men hvis dere ikke gjør dette, se, da har dere syndet mot YHVH. Og dere

skal vite at deres synd skal ramme dere. ²⁴ Bygg da byer for deres barn og kveer for sauene deres, og gjør det som har gått ut av deres munn.»

²⁵ Gads barn og Re'ovens barn talte til Måshe og sa: «Dine tjenere vil gjøre som min herre befaler. ²⁶ Våre barn, våre koner, småfeet og storfeet og hele buskapen vår skal bli værende der i Gil'ads byer. ²⁷ Men dine tjenere skal dra over framfor YHVHs ansikt til striden, hver mann væpnet til krig, slik min herre sier.»

²⁸ Så ga Måshe befaling om dem til presten El'azar, til J'håshoa, Nons sønn, og overhodene for fedrene til Israels barns stammer. ²⁹ Måshe sa til dem: «Hvis Gads barn og R'ovens barn går over Jarden sammen med dere, og hver mann er væpnet til strid framfor YHVHs ansikt, og landet undertvinges dere, da skal dere gi dem Gil'ad landet til eiendom. ³⁰ Men hvis de ikke drar væpnet over sammen med dere, da skal de få sine eiendommer blant dere i K'naans land.»

³¹ Da svarte Gads barn og R'ovens barn, og sa: «Som YHVH har sagt til dine tjenere, slik vil vi gjøre. ³² Vi vil dra væpnet over framfor YHVHs ansikt inn i K'naans land, men den arven som skal være vår eiendom, skal være på denne siden av Jarden.»

³³ Så ga Måshe dette til Gads barn, Re'ovens barn og halvparten av stammen til Manasse, Jåsefs sønn: riket til emårittenes konge, Sichån, sammen med riket til Åg, Basans konge, hele landet med byene som var innenfor grensene og byene omkring i landet.

³⁴ Gads barn bygde opp Divån, Ataråt og Arå'er, ³⁵ Atråt-Sjåfan, Ja'zer og Jag'baha, ³⁶ Bejt-Nimra og Bejt-Haran, de befestede byene og sauekveene.

³⁷ Re'ovens barn bygde opp Cheshbån, El'ale og Kirjatajim, ³⁸ N'vå og Ba'al-M'ån navnene deres ble forandret – og Siv'mah. De kalte byene de bygde opp igjen, med andre navn.

³⁹ Barna til Machir, Manasses sønn, dro til Gil'ad og inntok det. De fordrev emårittene som var der. ⁴⁰ Så ga Måshe Gil'ad til Machir, Manasses sønn, og han bosatte seg der. ⁴¹ Også Ja'ir, Manasses sønn, dro av sted og inntok teltbyene der, og han kalte dem Ja'irs teltbyer. ⁴² Så dro Nåvach av sted og inntok Kenat og landsbyene der, og han kalte det Nåvach etter sitt eget navn.

[Til toppen](#)

Kapittel 33

¹ Dette er reisene til Israels barn, da de brøt opp fra landet Mitsrajim, hæravdeling for hæravdeling, under Måshes og Aharåns ledelse.² Etter YHVHs befaling skrev Måshe ned alle stedene der de begynte reisene sine fra. Dette er reisestrekningene deres, ut fra stedene der de begynte reisene:

³ De brøt opp fra Ramses i den første måneden, på den femtende dagen i den første måneden. På dagen etter pesach dro Israels barn frimodige ut framfor alle egypternes øyne, ⁴ mens egypterne selv måtte begrave dem som YHVH hadde slått i hjel blant dem, alle

de førstefødte, da YHVH holdt dom over gudene deres.⁵ Så brøt Israels barn opp fra Ramses og slo leir i Sokkåt.

⁶ Og de brøt opp fra Sokkåt og slo leir i Etam, som er ved grensen til ørkenen.⁷ De brøt opp fra Etam og vendte tilbake til Pi-Hachiråt, som er øst for Ba'al-Tz'fån, og de slo leir nær Migdål.⁸ De brøt opp fra Pi-Hachiråt og gikk midt gjennom havet og ut i ørkenen. De dro tre dagsreiser ut i Etamørkenen og slo leir i Mara.⁹ De brøt opp fra Mara og kom til Eilim. I Eilim var det tolv vannkilder og sytti palmetrær. Så slo de leir der.¹⁰ De brøt opp fra Eilim og slo leir ved Rødehavet (Jam-Sof).

¹¹ De brøt opp fra Rødehavet (Jam-Sof) og slo leir i Sinørkenen.¹² De brøt opp fra Sinørkenen og slo leir i Dåfkah.¹³ De brøt opp fra Dåfkah og slo leir i Alosch.¹⁴ De brøt opp fra Alosch og slo leir i Refidim, der det ikke var vann som folket kunne drikke.¹⁵ De brøt opp fra Refidim og slo leir i Sinaiørkenen.¹⁶ De brøt opp fra Sinaiørkenen og slo leir i Kivråt-HaTa'avah.¹⁷ De brøt opp fra Kivråt-HaTa'avah og slo leir i Hatzeråt.¹⁸ De brøt opp fra Hatzeråt og slo leir i Ritma.¹⁹ De brøt opp fra Ritma og slo leir i Rimmån-Peretz.²⁰ De brøt opp fra Rimmån-Peretz og slo leir i Livnah.²¹ De brøt opp fra Livnah og slo leir i Rissa.²² De brøt opp fra Rissa og slo leir i K'helatah.²³ De brøt opp fra K'helatah og slo leir ved Sjeferfjellet.²⁴ De brøt opp fra Sjeferfjellet og slo leir i Harada.²⁵ De brøt opp fra Harada og slo leir i Makhelåt.²⁶ De brøt opp fra Makhelåt og slo leir i Tachat.²⁷ De brøt opp fra Tachat og slo leir i Terach.²⁸ De brøt opp fra Terach og slo leir i Mitka.²⁹ De brøt opp fra Mitka og slo leir i HaShmånah.³⁰ De brøt opp fra HaShmånah og slo leir i Måseråt.³¹ De brøt opp fra Måseråt og slo leir i B'nei-Ja'akan.³² De brøt opp fra B'nei-Ja'akan og slo leir i Hår-HaGidgad.³³ De brøt opp fra Hår-HaGidgad og slo leir i Jåtvatah.³⁴ De brøt opp fra Jåtvatah og slo leir i Avrånah.³⁵ De brøt opp fra Avrånah og slo leir i Etzjån-Gever.³⁶ De brøt opp fra Etzjån-Gever og slo leir i Sinørkenen, som er Kadesj.

³⁷ De brøt opp fra Kadesj og slo leir ved fjellet Hår, på grensen til Edåmlandet.³⁸ Etter YHVHs befaling gikk presten Aharån opp på fjellet Hår, og han døde der i det førtiende året etter at Israels barn hadde kommet ut av landet Mitsrajim, på den første dagen i den femte måneden.³⁹ Aharån var hundre og tjuetre år gammel da han døde på fjellet Hår.⁴⁰

K'naaneerkongen i Arad, som bodde i Sør av K'naans land, hørte om at Israels barn kom.

⁴¹ Så brøt de opp fra fjellet Hår og slo leir i Tzalmånah.

⁴² De brøt opp fra Tzalmånah og slo leir i Ponån.⁴³ De brøt opp fra Ponån og slo leir i Åvåt.

⁴⁴ De brøt opp fra Åvåt og slo leir i ljei-Ha'Avarim, ved grensen til Måav.⁴⁵ De brøt opp fra ljim og slo leir i Divån-Gad.⁴⁶ De brøt opp fra Divån-Gad og slo leir i Almån-Divlatajim.⁴⁷ De brøt opp fra Almån-Divlatajim og slo leir i fjellene ved Avarim, foran N'vå.⁴⁸ De brøt opp fra fjellene ved Avarim og slo leir på måavslettene ved Jarden, rett overfor Jerichå.⁴⁹ De slo leir ved Jarden, fra Beit-HaJeshimåt og helt til Avel-HaShitim på måavslettene.

⁵⁰ På Måavslettene ved Jarden, rett overfor Jerichå, talte YHVH til Måshe, og sa:⁵¹ «Tal til Israels barn og si til dem: Når dere har gått over Jarden og inn i K'naans land,⁵² da skal dere drive alle dem som bor i landet bort fra deres ansikt, ødelegge alle steinbildene deres og

alle de støpte bildene deres og rive ned og ødelegge alle de høye stedene. ⁵³ Dere skal ta landet i eie og bosette dere i det, for Jeg har gitt dere landet til eiendom. ⁵⁴ Ved loddkasting skal dere skifte landet blant deres slekter. Til de større skal dere gi en større arv, og til de mindre skal dere gi en mindre arv. Enhver skal få den arv som tilfaller ham ved loddkasting. Dere skal arve etter stammene til deres fedre. ⁵⁵ Men hvis dere ikke driver dem som bor i landet, bort fra deres ansikt, skal det bli slik at de dere lar bli igjen, skal være som torner i øynene på dere og som sporer i siden på dere. De skal plage dere i landet der dere bor. ⁵⁶ Da skal det skje: Det Jeg hadde tenkt å gjøre med dem, skal Jeg gjøre med dere.»

[Til toppen](#)

Kapittel 34

¹ Så talte YHVH til Måshe og sa: ² «Befal Israels barn og si til dem: Når dere kommer inn i K'naans land, er dette det landet som skal tilfalle dere som arv, K'naans land med sine grenser.

³ Sørgrensen deres skal strekke seg fra Sinørkenen langs grensen til Edåm, og deres sørgrense skal strekke seg til enden av Saltsjøen i øst. ⁴ Grensen deres skal dreie fra sørsiden av Akrabbimskaret, fortsette til sin og gå på sør-siden av Kadesj-Barnea. Videre skal den strekke seg til Hasar-Addar og fortsette til Atzmån. ⁵ Grensen skal dreie fra Atzmån til Mitsrajimer-bekken, og den skal ende ved havet.

⁶ Som grense mot vest skal dere ha Storhavet som grense. Dette skal være vestgrensen deres.

⁷ Dette skal være grensen deres mot nord: Fra Storhavet skal dere merke ut grenselinjen deres til fjellet Hår. ⁸ Fra fjellet Hår skal dere merke ut grenselinjen til L'vå-Chamat. Så skal grensen gå ut til Tz'dad. ⁹ Grensen skal fortsette til Zifrån, og den skal ende i Hasar-Enan. Dette skal være nordgrensen deres.

¹⁰ Østgrensen deres skal dere merke ut fra Hasar-Enan til Sjefam. ¹¹ Grensen skal gå nedover fra Sjefam til Rivlah, på østsiden av Ajin. Videre skal grensen gå nedover og nå fjellryggen på østsiden av Kinneretsjøen. ¹² Grensen skal gå nedover langs Jarden, og den skal ende ved Saltsjøen. Dette skal være landet deres med grensene rundt.»

¹³ Så befalte Måshe Israels barn og sa: «Dette er det landet dere skal arve ved loddkasting, det som YHVH har befalt skal bli gitt til de ni stammene og til den halve stammen. ¹⁴ For stammen til Re'ovens barn, med alle deres fedres hus, og stammen til Gads barn, med alle deres fedres hus, har allerede fått sin arv. Halvparten av Manasses stamme har også fått sin arv. ¹⁵ De to stammene og den halve stammen har fått sin arv på denne siden av Jarden, rett overfor Jerichå, på østsiden mot soloppgangen.»

¹⁶ YHVH talte til Måshe og sa: ¹⁷ «Dette er navnene på de mennene som skal skifte landet som arv blant dere: Presten El'azar og J'håshoa, Nons sønn. ¹⁸ Du skal ta en høvding fra hver

stamme til å skifte landet som arv. ¹⁹ Dette er navnene på mennene: fra Jehodahs stamme, Kalev, Jefunnes sønn,

²⁰ fra Shim'åns barns stamme: Sh'mo'el, Ammihuds sønn,

²¹ fra Binjamins stamme: Elidad, Kislåns sønn,

²² en høvding fra Dans barns stamme: Bukki, Jåglis sønn,

²³ fra Jåsefs sønner: en høvding fra Manasses barns stamme: Hanniel, Efåds sønn,

²⁴ og en høvding fra Efraims barns stamme: Kemuel, Sjiftans sønn,

²⁵ en høvding fra Z'volons barns stamme: Elisafan, Parnaks sønn,

²⁶ en høvding fra Jissakars barns stamme: Paltiel, Assans sønn,

²⁷ en høvding fra Asjers barns stamme: Akihud, Shlåmis sønn,

²⁸ og en høvding fra Naftalis barns stamme: Pedael, Ammihuds sønn.»

²⁹ Dette er de som YHVH befalte skulle skifte arven mellom Israels barn i K'naans land.

[Til toppen](#)

Kapittel 35

¹ YHVH talte til Måshe på Måavslettene ved Jarden, rett overfor Jerichå, og sa: ² «Befal Israels barn at de skal gi levittene byer å bo i av den arven de har fått til eiendom. Dere skal også gi levittene fellesareal rundt byene. ³ De skal ha byene til å bo i. Fellesarealet deres skal være for kveget, buskapen og for alle dyrene deres. ⁴ Fellesarealet rundt byene, som dere skal gi til levittene, skal strekke seg fra bymuren og tusen alen utover hele veien rundt. ⁵ Utenfor byen skal dere måle to tusen alen på østsiden, to tusen alen på sørsiden, to tusen alen på vestsiden og to tusen alen på nordsiden. Byen skal ligge i midten. Dette skal tilhøre dem som fellesareal for byene. ⁶ Blant de byene dere skal gi til levittene, skal du utpeke seks tilfluktsbyer, dit en drapsmann skal kunne flykte. I tillegg til disse skal dere gi førtito byer til. ⁷ Alle byene dere skal gi til levittene, skal være førtiåtte. Sammen med dem skal dere gi fellesarealet som hører til. ⁸ Byene dere skal gi, skal være fra eiendommen til Israels barn. Fra en stor stamme skal dere gi mange, fra en mindre skal dere gi få. Hver av dem skal gi noen av byene sine til levittene ut fra hvor stor arv hver har fått.» Seks tilfluktsbyer

⁹ Så talte YHVH til Måshe og sa: ¹⁰ «Tal til Israels barn og si til dem: Når dere har gått over Jarden og inn i K'naans land, ¹¹ da skal dere peke ut de byene som skal være tilfluktsbyer for dere, slik at en drapsmann som farer vill og dreper et menneske, kan flykte dit. ¹² Disse skal være tilfluktsbyene deres fra blodhevneren, så drapsmannen ikke skal bli drept før han har blitt stilt for retten foran menigheten. ¹³ Av de byene dere gir, skal seks være tilfluktsbyer for dere. ¹⁴ Dere skal gi tre byer på denne siden av Jarden, og dere skal gi tre byer i K'naans land, som skal være tilfluktsbyer. ¹⁵ Disse seks byene skal være en tilflukt både for Israels

barn, for den fremmede, og for den som bor som gjest blant dem, så den som farer vill og slår et menneske i hjel, kan flykte dit.

¹⁶ Men hvis noen slår en annen med et redskap av jern, så han dør, er han en morder. Morderen skal sannelig dø. ¹⁷ Hvis noen slår en annen med en stein i hånden, en stein stor nok til å drepe med, så den andre dør, da er han en morder. Morderen skal sannelig dø. ¹⁸ Eller om noen slår en annen med et redskap av tre, sterkt nok til å drepe med, så den andre dør, da er han en morder. Morderen skal sannelig dø. ¹⁹ Blodhevneren selv kan drepe morderen. Når han treffer ham, kan han drepe ham. ²⁰ Hvis noen dytter til en annen på grunn av hat eller han ligger på lur og kaster noe på ham, så han dør, ²¹ eller han slår ham med neven på grunn av fiendskap, så han dør, da skal den som slo ham, sannelig dø. Han er en morder. Blodhevneren kan drepe morderen når han treffer ham.

²² Men dersom noen plutselig dytter til en annen uten at det er av fiendskap, eller kaster noe på en annen uten å ligge på lur, ²³ eller bruker en stein som er stor nok til å drepe en mann, og den faller på ham uten at han ser ham på forhånd, så han dør, men uten at han var hans fiende eller søkte å skade ham, ²⁴ da skal menigheten dømme mellom drapsmannen og blodhevneren ut fra disse rettsreglene. ²⁵ Så skal menigheten utfri drapsmannen fra blodhevnerens hånd, og menigheten skal sende ham tilbake til den tilfluktsbyen han hadde flyktet til. Der skal han bli til øverstepresten som var salvet med hellig olje, er død. ²⁶ Men dersom drapsmannen noen gang skulle komme utenfor grensene til tilfluktsbyen som han har flyktet til, ²⁷ og blodhevneren finner ham utenfor grensene til tilfluktsbyen, og blodhevneren dreper drapsmannen, da får han ikke blodskyld. ²⁸ For han skulle ha blitt i tilfluktsbyen helt til øverstepresten var død. Men etter øversteprestens død kan drapsmannen vende tilbake til jorden som er hans eiendom. ²⁹ Dette skal være en rettsgyldig lov for dere i alle slekter etter dere, overalt hvor dere bor.

³⁰ Den som slår et menneske i hjel, er en morder og skal drepes på flere vitners ord. Men ett vitne er ikke vitneutsagn nok til at et menneske kan dømmes til døden. ³¹ Men dere skal ikke ta imot løsepenger for livet til en morder som er skyldig til døden; han skal sannelig dø. ³² Dere skal heller ikke ta imot løsepenger for en som har flyktet til tilfluktsbyen sin, så han kan vende tilbake og bo i landet før presten er død. ³³ Dere skal ikke vanhellige landet der dere bor. For blod vanhelliger landet, og det kan ikke gjøres soning for landet, for blodet som er utøst der, uten ved blodet av den som utøste det. ³⁴ Landet der dere bor skal du ikke gjøre urent, der Jeg bor i dets midte. For Jeg, YHVV, bor midt iblant Israels barn.»

[Til toppen](#)

Kapittel 36

¹ Overhodene for fedrene til slektene til Gil'ads barn, han som var sønn av Machir, Manasses sønn, fra slektene til Jåsefs sønner, kom nå fram og talte framfor Måshe og høvdingene, overhodene for Israels barn. ² Og de sa: «YHVV har befalt min herre å gi landet som arv ved loddkasting til Israels barn, og min herre ble befalt av YHVV å gi vår bror Tz'låf'chads arv til hans døtre. ³ Hvis de blir gitt som koner til noen av sønnene fra de andre

stammene av Israels barn, da vil arven deres bli tatt bort fra arven til våre fedre, og den blir lagt til arven til den stammen de vil tilhøre. Slik vil den bli tatt bort fra den delen som er vår arv. ⁴ Når jubelåret kommer for Israels barn, da vil arven deres bli lagt til arven til den stammen de vil tilhøre. Så vil arven deres bli tatt bort fra arven til våre fedres stamme.»

⁵ Da befalte Måshe Israels barn etter YHVHs Ord, og sa: «Det er rett som stammen til Jåsefs sønner sier. ⁶ Dette er hva YHVH befaler om Tz'låf'chads døtre. Han sier: La dem bli koner til dem som er best i deres egne øyne, men de kan bare gifte seg innenfor slekten av sin fars stamme, ⁷ for at arven til Israels barn ikke skal skifte eier fra en stamme til en annen stamme, for alle Israels barn skal holde fast på arven til sine fedres stamme. ⁸ Hver datter som eier en arv i en av Israels barns stammer, skal være kone til en i slekten av sin fars stamme, så hver enkelt av Israels barn kan eie sine fedres arv. ⁹ På denne måten skal ingen arv skifte eier fra den ene stammen til en annen. For hver av Israels barns stammer skal beholde sin egen arv.»

Maftir ¹⁰ Som YHVH hadde befalt Måshe, slik gjorde Tz'låf'chads døtre. ¹¹ For Machlah, Tirsa, Håglah, Milka og Nå'ah, Tz'låf'chads døtre, ble gitt som koner til sønner av deres fars brødre. ¹² De ble gitt som koner i slektene til barna til Manasse, Jåsefs sønn, og arven deres ble værende i stammen til deres fars slekt.

¹³ Dette er de budene og rettsreglene som YHVH ved Måshe' hånd befalte Israels barn på Måavslettene ved Jarden, rett overfor Jerichå. → |

[Til toppen](#)